

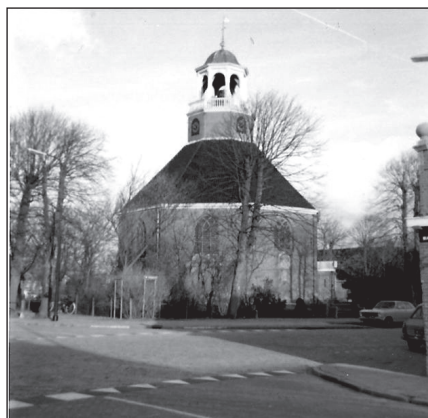
Bij het afscheid van onze wijkpredikant

Op zondag 10 oktober 2010 nemen wij afscheid van onze wijkpredikant ds. L.J. de Leeuw. 27 jaar predikant in de Nieuwe Badkapel, daarvoor predikant in Sint-Annaparochie en Brielle en nu, na ruim 38 jaar de kerk gediend te hebben, gaat ds. de Leeuw in oktober 2010 met emeritaat en samen met zijn vrouw genieten van een welverdiend pensioen.

In al die jaren in Scheveningen heeft ds. De Leeuw vele bijdragen geleverd aan deze Scheveningse Kerkbode, de meditatie op de voorpagina, het overzicht van de diensten en de wijkberichten. Ter gelegenheid van zijn afscheid staat hij deze keer eens zelf centraal.

Aan drie mensen hebben we gevraagd vanuit hun eigen invalshoek en hun persoonlijke relatie met de ds. De Leeuw een tekst te schrijven. Van mevrouw De Leeuw ontvingen we de foto's. Alles bij elkaar een mooi beeld van een zeer gewaardeerde predikant, een bijzonder mens die wij als gemeente het allerbeste wensen in deze nieuwe levensfase en die wij zeer zullen gaan missen.

Nelleke Verbaan, scriba wijkgemeente Nieuwe Badkapel/Zorgvlietkerk

Van Harenskerk - St. Annaparochie

St. Catharijnakerk - Brielle

Nieuwe Badkapel - Scheveningen

Uit de hoogte?

Wie de Nieuwe Badkapel binnenkomt, wordt onmiddellijk getroffen door de prominent aanwezige preekstoel. Het imposante gevaarte torent hoog boven de gemeente uit, en het is duidelijk dat de ontwerper van dit kerkgebouw het Woord centraal wilde stellen. Niet iedereen is er tegenwoordig nog van gecharmeerd dat de 'leraar der gemeente' zo letterlijk op een voetstuk staat. De schroom van menig predikant om zichzelf symbolisch boven de broeders en zusters te plaatsen geeft in een notendop de lastige positie van een dominee, en misschien wel van de hele kerk in de 21^e eeuw aan.

Bijna 22 jaar lang heb ik week in, week uit mogen genieten van de preken van Leo de Leeuw. Ik denk dat het niet velen gegeven is om op zo'n hoog en vooral ook constant niveau te presteren. Het laatste woord komt misschien wat vreemd over, en is ook niet ontleend aan de Tale Kanaäns, maar het is toch op zijn plaats: een goede preek ontstaat niet zomaar.

Nomen est omen: Leo's preken zijn niet voor watjes. Dit is theologie met de hamer (om Nietzsche te parafaseren). Zijn soms tomeloze energie en dadendrang, zijn perfectionisme en behoefte alles te controleren hebben menigeen overweldigd (en soms afgestoten). Daarbij is het maar al te verleidelijk om het beeld van de hoge preekstoel door te trekken naar zijn beklimmer, en zo boodschapper en boodschap met elkaar te verwarren. Misschien mag ik daarom vanuit mijn invalshoek het perspectief eens kantelen. De 'natuurlijke plek' van een organist is immers nog hoger dan die van de

dominee! (Letterlijk genomen, uiteraard.) Vele preken heb ik beluisterd vanaf het balkon, neerkijkend op Leo en op zijn aandachtige gehoor, die ontroerende mengeling van al die zo heel verschillende mensen. Wat je vanuit mijn positie zag was niet een voorganger die boven zijn gemeente uittorende; integendeel, ik zag een man die zich voortdurend vooroverboog en juist bij de mensen probeerde te zijn. Dit was niet de lichaamstaal van een heerser, maar die van een minister (in de letterlijke betekenis: een dienaar). Ik prijs mij gelukkig dat ik zolang van dichtbij zoveel scherpzinnigheid, enthousiasme, verontwaardiging, organisatievermogen, kwaliteit en vriendschap heb mogen meemaken. Wie Leo ook zal opvolgen: we zullen die hoge tenor missen.

Bert Mooiman (organist van de Nieuwe Badkapel)

Open Boek

Als ik deze woorden schrijf dan weet jij, Leo, onmiddellijk waarop ik doel. Het gaat om het begin van het contact tussen jou, toen nog predikant in Brielle, en, wat toen heette de wijkgemeente 3/4 van de Hervormde Gemeente Scheveningen. Ergens in het voorjaar van 1983.

Het was al een poosje bekend wanneer ds. Hartzheim met emeritaat zou gaan en de kerkenraad, waarvan ik toen scriba was, had dan ook ruim de tijd zich te oriënteren op het beroepingswerk.

In één van de vergaderingen van de kerkenraad ontstond het idee van het Open Boek.

Alle binnen de wijk actieve groeperingen zouden zich op papier presenteren volgens een bepaald stramien zodat samen met een beschrijving van kerkelijk en burgerlijk Scheveningen en van de wijkgemeente een totaal beeld werd verkregen.

Het was een heel werk om dat voor elkaar te krijgen, niet in de laatste plaats doordat er op heel veel terreinen activiteiten werden ontplooid. Het werkte.

In de eerste contacten bleek dat wat je in het Open Boek had gelezen te kloppen met de werkelijkheid, de gemeente was voor jou min of meer een open boek geworden, vele vragen hoefden niet meer te worden gesteld. Vrijwel aansluitend aan het vertrek van de vorige predikant kon jij je intrede in Scheveningen doen.

In al die jaren die daarna volgden hebben we contact gehouden, vanaf het moment dat je met Jenny voor het eerst wijkgebouw Maranatha binnenstapte tot op de dag van vandaag. Een zeer waardevol contact.

Een open boek willen zijn was vanuit mijn beleving ook één van de rode draden in je functioneren als predikant in Scheveningen. Men wist precies wat men aan je had.

Tegenwoordig heet dat transparantie, laten zien wie je bent en wat je wilt. Dat was precies wat de wijkgemeente in 1983 wilde zijn.

Thom van Sloten

Ds. de Leeuw

Een vaste structuur. Een stabiliteit in je bestaan en dan ineens is daar het wankelende evenwicht. Ik met pensioen. De dominee met emeritaat. Het is zoeken naar een balans en daar heb je de hele gemeente bij nodig.

Het is niet niks wat je als gemeente moet opbrengen als je 27 jaar lang op een voortreffelijke wijze bent geleid en begeleid. Een kei in z'n preken. De diensten met Eerbied en structuur. Altijd alert en nooit saai. Dat houdt je 'bij de tijd'. Gezellige herinneringen aan, na de diensten, en in pauzes van koren en nazit's bij de uitvoeringen van het Haags Barok Gezelschap in en buiten de stad.

Opmerkelijk was zijn antwoord toen ik met hem een klein conflict besprak. Hij zei: 'zo zie je maar waarin een groot mens klein kan zijn'. Je moet wel nadenken bij zo'n antwoord. Gevolg: teleurstelling verwerkt.

Misschien is dat de reden dat we weinig woorden nodig hadden. Ik wens Leo en Jenny veel vreugde en een gezegende tijd tot in lengte van jaren!

De inmiddels op non-actief zijnde kosteres maar vrijwillig tot dienst bereid,

Truus Toxopeus

